

ΕΤΟΣ 70όν

17 Ἀπριλίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3594)

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ

Κυριακή τῶν Βαΐων σήμερα, ἀρχή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος. Ὁ Κύριός μας ἔρχεται «πρός τό ἐκούσιον πάθος». Εἰσέρχεται στήν Ἁγία Πόλη «ἐπί πάλου ὄνου καθεζόμενος» ὁ βασιλιάς τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, ὁ Κτίστης καί Δημιουργός τοῦ σύμπαντος, ὁ πάντων τῶν αἰώνων κυβερνήτης καί τῆς οἰκουμένης δίκαιος κριτής, ὁ ὁποῖος ἐπιλέγει τήν πλάτη ἑνός ταπεινοῦ ζώου γιά νά εἰσέλθει στά Ἱεροσόλυμα. Ὁδός ταπεινώσεως καί ἀπαρνήσεως ὁποιασδήποτε ὑπερβολῆς εἶναι ἡ πρόταση του γιά τή δική μας ἐμπειρία καί βίωση τῆς ἑβδομάδας τοῦ Πάθους.

Ἔνας μέγας πειρασμός

Μέγας καί ὁρατός ὁ κίνδυνος τῆς ἐπιφανειακῆς «συμπάθειας» πρὸς τόν πάσχοντα Δημιουργό, ὁ πειρασμός νά νικήσει τό «φαίνεσθαι» τήν οὐσία, νά θεωρήσουμε καί πάλι ἀξιολύπητο τόν Χριστό πού πάσχει θέλων. Ἀδηφάγος πνευματικά ἡ πρόκληση νά ξεχάσουμε ὅτι ἐπί τοῦ Σταυροῦ δέν θά δοῦμε σέ λίγο ἕναν ἀθῶο πού ἐξαιτίας μιᾶς δικαστικῆς πλάνης καταδικάσθηκε σέ θάνατο, ἀλλά τόν «κατάστικτον τοῖς μῶλωσι καί πανσθενουργόν», τόν κατακαλυμμένο μέ πληγές καί συνάμα παντοδύναμο Θεό, ὅπως ψάλλουμε τό Μέγα Σάββατο· αὐτόν, δηλαδή, ὁ ὁποῖος ἔγινε φτωχός ὄντας πλούσιος, γιά νά πλουτίσουμε ἐμεῖς μέ τή δική του φτώχεια.

Ἄς δοῦμε ὅμως κατά σειρά ὀρισμένα διδακτικότερα ἀπό τήν εὐαγγελική διήγηση τῆς σημερινῆς μεγάλης δεσποτικῆς ἑορτῆς. Ὁ Ἰούδας, «ὁ δούλος καί δόλιος», ἐκπρόσωπος τῶν δούλων καί οἰκείων τοῦ διαβόλου κάθε ἐποχῆς καί χρονικῆς στιγμῆς, ἀνησυχεῖ τάχα γιά τούς φτωχοῦς. Τόν πληγώνει δῆθεν ὅτι δίνονται χρήματα γιά τό πολύτιμο μύρο μέ τό ὅποιο ἡ Μαρία, ἡ ἀδερφή τοῦ Λαζάρου, ἄλειψε τά πόδια τοῦ Ἰησοῦ, ἐνώ μπορούσαν νά δοθοῦν στους φτωχοῦς. Αἰτία καί τῆς δικῆς του συμπεριφορᾶς καί ὄσων μιμούμαστε τή διαγωγή του ἡ κλοπή, καί μάλιστα δι-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιβ' 1-18)

Ευλόγημένος ο έρχόμενος

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων διηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστί, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· «Ὡσαννά, ευλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστί γεγραμμένον· «Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθημένος ἐπὶ πῶλον ὄνου». Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιθέναι τὸ σημεῖον.

πλή. Ἦταν αὐτός πού διατηροῦσε τό ταμεῖο ἀφαιρώντας ἀπὸ τό περιεχόμενό του πρὸς ἴδιον ὄφελος· κλοπὴ ἀπλή μὲν, συνήθης στὰ ἀνθρώπινα, δὲν τὸν βαρύνει ὅμως μόνον αὐτή. Ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε «ἠβουλήθη συνιέναι», μέ τρόπο προπετή καί ἀχάριστο κατηγορεῖ τώρα τὸν πατέρα ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ παιδιά του. Διατείνεται μέ θράσος ὅτι ὁ ἴδιος ἔχει μέσα του μεγαλύτερη ἀγάπη καί μέριμνα ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ, πού ἐπὶ τρία ὀλόκληρα χρόνια ἐνώπιόν του δὲν ἔπαψε νά εὐεργετεῖ, νά θαυματοουργεῖ στοὺς φτωχοὺς, ἐμπερίστατους καί περιφρονημένους αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστὸς βρίσκεται στήν οἰκία τοῦ φίλου του Λαζάρου καί, ἐνῶ ὅλα αὐτά καί πάμπολλα ἄλλα ἄρρητα συμβαίνουν,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐξὶ ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στὴ Βηθανία, ὅπου ἦταν ὁ Λάζαρος πού εἶχε πεθάνει, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ παρέδεσαν δεῖπνο, καὶ ἡ Μάρθα διακονοῦσε· ὁ Λάζαρος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς συνδαιτυμόνες μαζί μέ αὐτόν. Τότε ἡ Μαρία, ἀφοῦ πήρε μιά λίτρα μύρου γνησίου νάρδου, πού ἦταν πανάκριβο, ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ σκούπισε τὰ πόδια του μέ τὰ μαλλιά της· τό σπίτι γέμισε μέ τή μυρωδιά τοῦ μύρου. Τότε λέγει ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητές του, ὁ Ἰούδας, ὁ γιός τοῦ Σίμωνος, ὁ Ἰσκαριώτης, αὐτός πού ἔμελλε νά τόν παραδώσει: Γιατί αὐτό τό μύρο δέν πωλήθηκε ἀντὶ τριακοσίων δηναρίων, τὰ ὁποῖα νά δοθοῦν στοὺς φτωχοῦς; Αὐτό τό εἶπε ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον γιά τοὺς φτωχοῦς, ἀλλά ἐπειδὴ ἦταν κλέφτης καὶ διαχειριζόταν τό ταμεῖο καὶ ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα πού ἔβαζαν μέσα. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε: Ἄφησέ την, τό φύλαξε γιά τήν ἡμέρα τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου. Γιατί τοὺς φτωχοῦς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐνῶ ἐμένα δέν μέ ἔχετε πάντοτε. Τότε πολὺς ὄχλος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πληροφορήθηκε ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθαν ὄχι μόνο γιά τόν Ἰησοῦ, ἀλλά γιά νά δοῦν καί τόν Λάζαρο, τόν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Ἀποφάσισαν οἱ ἀρχιερεῖς νά θανατώσουν καί τόν Λάζαρο, ἐπειδὴ πολλοί ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πῆγαιναν γιά αὐτόν καὶ πίστευαν στόν Ἰησοῦ. Τήν ἐπόμενη ἡμέρα, πολὺς ὄχλος, πού εἶχε ἔλθει στήν ἑορτή, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται στά Ἱεροσόλυμα, πήραν κλαδιά φοινίκων καὶ βγῆκαν νά τόν προῦπαντήσουν, καὶ φώναζαν· «Ὡσαννά, νά εἶναι εὐλογημένος ἐκεῖνος πού ἔρχεται στό ὄνομα τοῦ Κυρίου», ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ βρῆκε ἓναν μικρό ὄνο, κάθισε ἐπάνω του, ὅπως λέγει ἡ Γραφή: «Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών· νά, ὁ βασιλιάς σου ἔρχεται καθισμένος ἐπάνω σέ πουλᾶρι ὄνου». Αὐτά στήν ἀρχή δέν τὰ κατάλαβαν οἱ μαθητές του, ἀλλά ὅταν δοξάστηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν ὅτι αὐτά ἦταν γραμμένα γιά αὐτόν, καὶ ἔτσι τοῦ τὰ ἔκαναν. Καί ὁ κόσμος πού ἦταν μαζί του μιλοῦσε γιά αὐτόν ὅταν φώναζε τόν Λάζαρο ἀπὸ τό μνημεῖο καὶ τόν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Γιά αὐτό καί τόν προῦπάντησε ὁ κόσμος, ἐπειδὴ δηλαδή ἄκουσαν ὅτι τέλεσε αὐτό τό θαῦμα.

(Ἀπὸ τῆς νέας ἐκδόσεως: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

πλήθος κόσμου ἔχει συγκεντρωθεῖ γιά νά δοῦν τόσο τόν Λάζαρο πού ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ὅσο καὶ ἐκεῖνον πού τόν ἀνέστησε. Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἔχουν ἤδη ἀντιληφθεῖ ὅτι ὁ Λάζαρος ἀποτελεῖ αἰτία νά πιστέψουν πολλοὶ στόν Χριστό. Τὰ σύννεφα λοιπόν, παρά τό χαρμόσυνο κλίμα καὶ τὰ «ῶσαννά» τῆς ἐπόμενης ἡμέρας, ἔχουν ἤδη πικνώσει πάνω ἀπὸ τήν Ἁγία Πόλη, τό ἠφαίστειο τῆς κακίας στίς καρδιές τῶν Ἰουδαίων ἤδη ἀρχίζει νά ἐκρήγνυται. «Τῶν θεοκτόνων ὁ ἔσμός» ἤδη κινεῖται καὶ «βουλευέται κενά» κατὰ τοῦ μόνου ἀθώου,

17 Ἀπριλίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Συμεῶν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι († 344). Ἀδριανοῦ μάρτυρος († 251).

Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805).

Ἦχος: - – Ἐωθινόν: - – Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ' 1-18.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Ἀπριλίου, Ἅγιον Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 1-17.

αὐτοῦ πού ἄνοιξε πλεῖστες ὅσες φορές τό στόμα καί τήν ἀγκαλιά του γιά νά τοῦς δεῖξει τήν ἀλήθεια, νά τοῦς φωτίσει τό σκοτάδι, νά τοῦς καλέσει σέ μετάνοια.

«Μή μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ»

Ἡ εὐαγγελική περικοπή τῆς σημερινῆς ἀγίας ἡμέρας, ἀφοῦ ἀναφέρεται στό γεγονός τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου, τελειώνει μέ τή φράση: «Διά τοῦτο καί ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτόν πεποικέναι τό σημεῖον»· γιά αὐτό δηλαδή καί τόν προῦπάντησε τό πλήθος μέ τρόπο θριαμβευτικό, ἐπειδή ἄκουσαν πώς εἶχε κάνει αὐτό τό θαυματουργικό σημεῖο. Ἡ δίψα γιά τό θαῦμα θά ἦταν ἀσφαλῶς ἀγία, ἐάν ὀδηγοῦσε τόν ἄνθρωπο στήν ἀληθινή πίστη πρός τόν θαυματουργό. Ἄς προσέξουμε λοιπόν πολύ μήπως, ὅπως τότε τή δίψα διαδέχθηκε τό «ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν», μέ τόν ἴδιο τρόπο γίνουν καί οἱ δικές μας ἐπιλογές ἕνα ἀκόμη καρφί στό πανάγιο σῶμα τοῦ Κυρίου. Τό Πάσχα τοῦ Κυρίου ἐγγίζει· «μή μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ».

Ἀρχιμ. Ἰ. Ἀ. Ἀ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου

Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΞ ΑΚΑΝΘΩΝ ΠΕΡΙΤΙΘΕΤΑΙ - Ἡ ἱστορία τοῦ ἀκανθίνοῦ Στεφάνου

(σχήμα 13x20,5 ἑκατ., σελ. 80)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr